

FEYZA DEMİR

ALTI KERE SEKİZ?

Bay Sonsuz İle
Matematik Tüneli'nde Macera

ALTI KERE SEKİZ?

**Bay Sonsuz İle
Matematik Tüneli'nde Macera**

Altı Kere Sekiz?

Bay Sonsuz İle Matematik Tüneli'nde Macera

Yazan: Feyza Demir

Resimleyen: Irma Zmiric Çetinkaya

© 2016 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Adres: 19 Mayıs Cad. Golden Plaza No: 3 Kat: 10

Şişli 34360 İstanbul

Tel: (0212) 373 77 00

Her 2.000 adet, bir baskı olarak kabul edilmektedir.

1. Baskı: İstanbul, 2023

ISBN: 978-625-394-054-6

Sertifika no: 44919

Yayına hazırlayan: Senem Kale, Cansev Ayanoğlu Güven

Kapak ve grafik tasarım: Serkan Yolcu, Havva Alp

Basım yeri: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kâğıt San. Tic. Ltd. Şti.

Adres: 15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C Güneşli-Bağcılar/İstanbul

Tel: (0212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

 (0212) 373 77 44 satis@doganyayinlari.com.tr

 dogancocukyayinlari dogancocuk

www.dogancocuk.com.tr

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, önceden yazılı izin alınmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla, elektronik, mekânîk, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

FEYZA DEMİR

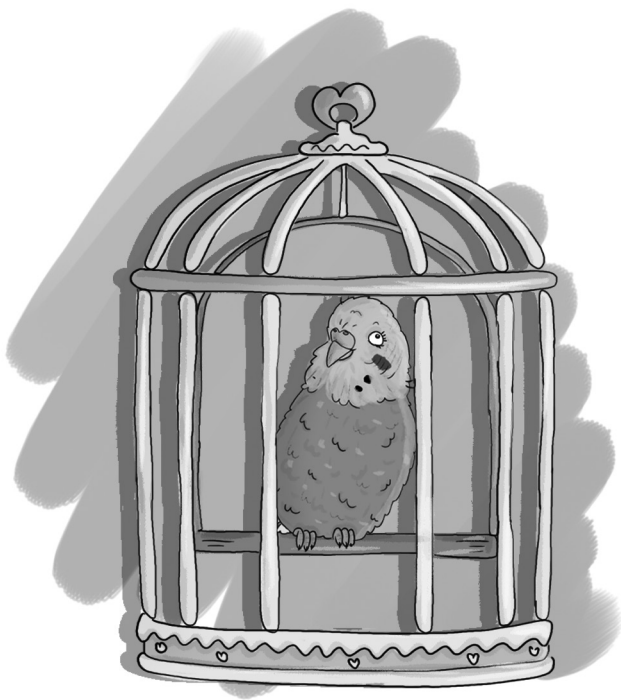
ALTI KERE SEKİZ?

**Bay Sonsuz İle
Matematik Tüneli'nde Macera**

Resimleyen

Irma Zmiric Çetinkaya

 **Doğan
Çocuk**
Okumak Gelecektir

1. Bölüm

HEY, HESAP MAKİNESİ BUGÜN NEYİN PEŞİNDESİN?

“Emre Abi öpücük, öpücük
cici kuş, cici kuuuuşşşşşş!”

“Cancan! Çok gürültü yapıyorsun. Uyuyorum, görmüyor musun?” diyerek yorganının altına iyice saklandı Emre. Bu kuş çalar saatinden bile önce başlıyordu ötmeye. Geçen sene doğum gününde hediye olarak geldiğinde henüz otuz günlük minicik bir yavruydu. Şimdi her konuşmayı taklit eden, durmadan konuşan geveze bir kuş haline gelmişti ve Emre'nin odasında yaşıyordu.

“Günaydın Emre, cici kuş günaydın!”

“Anlaşıldı, bugün de bana rahat yok. Tamam kalkıyorum işte. Sen kazandın,” dedi Emre. Tam o sırada dalga geçer gibi çalar saat tüm gücüyle çalmaya başladı.

Emrelerin evinde her sabah büyük bir telaş yaşanır-
dı. Aile fertleri kahvaltı sofrasında bir araya gelir, sonra

herkes okuluna veya işine giderdi. Emre'nin ablası Damla, konservatuvar öğrencisiydi. İleride piyanist olmayı çok istiyordu. Her şeyi bildiğini iddia ettiği için Emre bazen ablasına sinir olurdu. Bir insan her şeyi bilemezdi ki...

Babası bilgisayar programcısıydı. Yazdığı programlarla hayatlarına birçok yenilik ve teknolojik kolaylıklar getirirdi. Örneğin evde kimse yokken fırın çalışmaya başlar, akşam yemeği tam vaktinde hazır olurdu. Çamaşır makinesiyle bulaşık makinesini de aynı şekilde bilgisayardan verilen komutlarla çalıştırabiliyorlardı. Hava sıcaklığı düşünce kaloriferler çalışmaya başlar, havada nem ve sıcaklık artınca da klima kendiliğinden açılırdı. Babasına göre tüm bunlar basit işlerdi. Emre ödevleri konusunda kimi zaman şikayet eder, tüm ödevlerini yaptıracağı, her yere yanında götürebileceği bir robotunun olmasını hayal ederdi. Bu konuda birkaç kere babasıyla konuşmaya çalışmış ama her seferinde çabası olumsuzlukla sonuçlanmıştı.

Annesi bir şirkette yöneticiydi. Son derece titiz, kuralcı ama bir o kadar da sevecendi. Emre, ara sıra dağınık odası için annesinden azar işitse de yine de her aradığını bu karışıklıkta bulabildiği için azarları pek umursamazdı. Çalışma masasının üzeri kâğıtlar, kalemler, yap bozlar, okunmuş dergiler ve oyun kartlarıyla doluydu. Odada bir köşede kafesinin içinde

Cancan, etrafında bir gün önce çıkardığı kıyafetler ve tabii ki her tarafta top haline getirdiği çoraplar olurdu. Ama Emre tüm bu karmaşanın içinde yine de çok mutluydu.

Emre, 4. sınıfa gidiyordu. 10 yaşındaydı, arkadaşları tarafından sevilen, karşılaştığı zor durumlarda kendi kendine hızlı çözümler üreten zeki ve neşeli bir öğrenciydi. Her konuda çabuk davranmayı severdi. Uzun kuyruklardan nefret eder, beklemeyi hiç sevmezdi. Bu aceleci yönü bazen işini kolaylaştırırsa da kimi zaman başına türlü dertler açardı.

Emre, 11 katlı bir apartmanın 10. katında yaşıyordu. Okul dönüşü servisten hızlıca iner, asansörü beklemek yerine merdivenleri ikişer üçer çıkar, eve soluk soluğa girerdi. Sabahları aynı şekilde aceleyle hazırlanırken bir ayağına beyaz diğerine lacivert çorap giyerek okula gittiği çok olmuştu.

Bu sabırsız ve aceleci hali matematik dersinde işine yarıyordu aslında. Örneğin birer birer, ikişer ikişer, üçer üçer, beşer beşer hatta onar onar, hızlıca ve doğru bir şekilde sayabiliyordu. Arkadaşları ona “Hesap makinesi” derdi.

“Hey, HESAP MAKİNESİ yine neyin peşindesin?”

“Hepinizden hızlıyım. Ne varsa hesaplarım ben. Haydi yarışalım isterseniz, bakalım doğru sayıyı önce kim bulacak?”

Emre her şeyi hesaplardı. Bazen okuldan eve dönerken arabaları saymaya başlardı. Yüksek binaların kaç katlı olduğunu merak ederdi. Durakta bekleyen insanları, markette raflarda bulunan konserve kutularını, pastane vitrinine özenle yerleştirilmiş o çok lezzetli turtaları... Emre her şeyi saymaya bayılırdı. Hiç üşenmezdi. Bu konuda gerçekten iyiydi ve kendine çok güveniyordu.

Öğretmenleri Fidan Hanım, isminin tersine tombik bir kadındı ve maalesef çok ağır hareket ederdi. Her öğrencisi ile tek tek ilgilenir, ödevlerini özenle kontrol eder, zor bir soruda tüm sınıf doğru cevabı bulana kadar beklemekten vazgeçmezdi. Emre'nin aceleci halleri ile bazen başa çıkamaz, kendini kaybeder, gözlüklerini çıkarır, oturduğu yerde arkasına yaslanır, derin derin soluk almaya başlardı. Öğrenciler onun bu haline hem güler hem de bir an önce toparlanmasına yardımcı olurlardı.

Bir gün matematik dersinde Fidan Öğretmen öğrencilerinden bir grup çalışması yapmalarını istedi. Bir sonraki konuları olan ÇARPMA İŞLEMİ hakkında akıllarına gelen düşünceleri, kelimeleri, örnekleri beyin fırtınası yaparak bir kâğıda yazacaklardı.

Emre, grubundakilere dönerek, "Bu iş çok kolay. Bak ne diyor ÇARP-MA! Yani bizim çarpmamamızı istiyor. O halde biz çarpmayacağız arkadaşlar. Bana güvenin.

Hızlı bir şekilde ritmik sayalım, gerekirse toplarız olur biter. Ne dersiniz?” dedi.

Fidan Öğretmen Emre'nin bu cevabını duyunca yine kızarıp bozararak söylenmeye başladı.

“Bu çocuk bir gün beni çıldırtacak! Emre, seninle bu sorunumuzu eminim bir gün çözeceğiz. Sen sakın olmayı, dikkatlice düşünmeyi öğreneceksin. Ben de umarım senin gibi hızlı olmayı öğreneceğim.”

Öğretmen o gün tahtaya yeni bir konu yazdı: ÇARPMA İŞLEMİ.
Sayıları çok seven Emre'yi bir telaştır aldı, karnı bile ağrımaya başladı.
Uzun uzun toplamak varken çarpma işlemine ne gerek vardı!
Ama bir gün sayı sihirbazı Bay Sonsuz'la tanıştı. Matematik Tüneli'nde inanılmaz maceralar yaşadıktan sonra çarpma işlemi artık çocuk oyuncağıydı!

QR kodu okutunuz

Dijital fiyat etiketi

Sertifika no: 44919

ISBN 978-625-394-054-6

9 786253 940546

Doğan
Çocuk